

Virkeligheden og fantasien

Et af fodbolddommernes mantraer er 'Forvent det uventede'. Det samme gælder åbenbart for klummeskrivere. Bestandig kommer man ud for situationer, som man aldrig i sin vildeste fantasi havde troet kunne opstå. Som udgangspunkt er det en tvivlsom fornøjelse at spille (og ikke mindst sidde stille og se) fodbold på denne tid af året – og jeg er da spændt på, hvor mange tilfælde af lungebetændelse man har i det midtjyske efter kampen mandag mellem Midtjylland og Viborg, hvor der gudhjælpemig var indtil flere i bare maver trods frostgraderne. Man må håbe, at de har været fyldt godt op med frostvæske eller andet godt. Selv har jeg rigelig svært ved at holde varmen i mit helt almindelige parcelhus...

Mange anfægter kampprogrammet – men alting er det muliges kunst, og Kong Vinter kan vi jo ikke regulere. Men det giver også nogle baner, som ikke er rare at spille på, og som skrevet mange gange tidligere kan baneejeren lukke banen (det skete f.eks. ved pokalkampen mellem AB og FC Nordsjælland), og ellers er det dommerens opgave at sondere, om denne bane er farlig at spille på. Typisk vil det ske i samråd med holdene. Alle vil jo gerne komme hjem i god behold.

Det gav også i den forløbne weekend udsættelser i to kampe i Nordic Bet-ligaen, som så blev genplaceret tirsdag aften, hvor der havde været tid til at rydde sne, varme op osv. Og så er jeg ved langsomt at snige mig hen til pointen. Banen i Næstved til kampen mod Helsingør var godt nok sneryddet, men den lignede stadig noget, der var løgn. Og efter få minutters spil gled dommeren og beskadigede sin ankel så meget, at han ikke kunne fortsætte. Han måtte bæres ud på ryggen af en beslutsom Næstved-official.

Billederne af det kommer til at gå verden rundt, og det er bestemt ikke godt for turneringens image. Vi taler om den næsthøjeste række i Danmark, og så er der ikke en bære tilstede? Der kan selvfølgelig være tale om force majeure osv., men i princippet er det skandaløst, uværdigt og grotesk, at man ikke har en bære med tilhørende bæreberere til stede. Bortset fra aktørerne på banen kunne det jo også være en tilskuer, der havde brug for akut hjælp – det har vi set nogle eksempler på for nylig.

Hvorom alting er, dette gør dansk fodbold til grin, når billederne kommer rundt i systemet. Vi lærer alle af vores fejl (i hvert fald nogle gange), men dette må bare ikke ske. Til gengæld kan vi jo glæde os over, at der er påsat fjerdedommer i Nordic Bet-ligaen, så vi kom igennem med en kompetent person med fløjten. Lige netop dette med fjerdedommere var jo også en lang og sej kamp. Så langt rækker hukommelsen trods alt, og det er fordelen eller ulempen ved at have været med så længe. På et tidspunkt var Danmark det eneste land i Europa (bortset fra vist nok Albanien), der ikke havde fjerdedommer påsat i den øverste række. For det er der jo aldrig brug for, var påstanden (det var bare en ekstra udgift) – jo, det er der. Forvent det uventede. Og i den første sæson med fjerdedommer i Superligaen blev der faktisk brug for det et par gange. Det er ligesom med forsikringer: vi betaler gladelig til dem og håber, at vi aldrig får brug for dem. Så tilbage til udgangspunktet: dette er primært en appel til klubberne – tænk jer nu om og sørg for, at der er et nødberedskab, hvis uheldet er ude.

Ellers tilbage til en lidt mere munter tone – nemlig kampen mellem Bayern München og FC København i sidste uge, som lige akkurat faldt uden for deadline. Nogle havde i diverse fora ytret tvivl om den kvindelige dommer, Stéphanie Frappart, men jeg var nu ikke bekymret. Hun har adskillige store kampe bag sig. EM- og VM-kampe, Super Cup-finale osv. Hun leverer en af de bedste dommerpræstationer, som jeg har set internationalt i denne sæson. Men det

springende punkt er selvfølgelig straffesparkskendelsen til Bayern i kampens overtid – ved stillingen 0-0.

Dommeren dømmer straffespark for hands (meget svær at se på TV-billederne, men hun står fremragende for det, og kendelsen kommer omgående). Ikke desto mindre kalder VAR hende ud til skærmen – hvorefter hun trækker straffesparket tilbage. Og fuldt korrekt efter de supplerende vinkler, som TV kom med. Det er tvivlsomt, om der overhovedet er hånd på, og så kan vi derefter altid begynde at diskutere strafbarheden i det, hvis der nu var hånd på..

Men pointen her er, at det er usandsynlig stærkt at have mod og – undskyld – mandshjerte til at gå imod sin egen første beslutning. Stillingen er 0-0, vi er i tillægstiden, og der er 75.000 tilskuere, der lægger pres på. Det er bare fantastisk flot. Mange ville være faldet i. Vi havde tidligere på ugen i PSG en situation, som blev løst knap så lykkeligt. Nu er jeg jo ikke i maskinrummet, men jeg håber, at dette har givet hende nogle ekstra pluspoints.

Men det er en fremragende situation til at punktere den folkeovertro, at når dommeren bliver kaldt til VAR-skærmen, er det nærmest pr. automatik, fordi der er en kendelse, der skal skærpes. Her skulle vi den anden vej – at en kendelse bliver trukket tilbage (eller i andre tilfælde det oprindelige bare fastholdt). Det sker faktisk oftere, end man tror, men folkeovertro er svær at få bugt med.

Som en lille appetitvækker til, hvad vi kan forvente os til næste år (og husk nu for guds skyld, at dette er ikke vedtaget endnu – vi skal nok sige til når / hvis det er). IFAB – dem der vedtager fodboldloven – har to møder hvert år. Ét, hvor man kigger på indkomne forslag (det var i forrige uge) og opsætter dagsordenen til det endelige møde i starten af marts, hvor tingene vedtages (eller ikke).

Man vil køre forsøg med 10 minutters udvisninger også på øverste niveau (for specifikke forseelser, f.eks. brok). Det er noget af en landvinding – når jeg tænker på de tyve år, hvor vi kæmpede for at få lovliggjort 10 minutters udvisninger i breddefodbolden, før det endelig lykkedes at få det skrevet ind i lovbogen. Endvidere også et forslag om, at kun anføreren må henvende sig til dommeren (det kendes fra rugby, amerikansk fodbold osv).

Der er også fokus på tidstillæg – det er kommet for at blive, kan jeg godt love. Ingen betaler penge for at se en bold ligge stille. Og målmandens 6-sekunders regel, som længe har været en anstødssten for os og de andre nordiske lande, får også et kritisk eftersyn.

Men forvent nu ikke for meget. Vi taler om forsøgsordninger, og det er typisk et par år i en lidt lavere liga – og så måske en vedtagelse. Det er et langsomt system, og det kan man alt efter temperament lide eller ikke. Men dette er fornuftige tiltag, som flugter helt fint med det, som vi i Danmark gerne vil hen mod. Det kræver tålmodighed – i tilfældet med 10 minutters udvisningerne pænt over 20 år – men vi vil jo alle gerne have så meget effektiv spilletid som muligt. Tingene sker ikke fra den ene dag til den anden.

Bortset fra det har vi jo rundet 1. søndag i advent, så julestemningen må vel så småt være ved at indfinde sig. På min matrikel har vi i hvert fald både isslag, sne og det hele. Selv en stor flagspætte, som kommer og gufler fuglekugler i beholderen udenfor. Ikke desto mindre har de seneste to aftener også budt på dommerrelaterede arrangementer. Men nu er det nok også slut med de udgående forretninger. Højest et par møder.